

are: nec puctu mētis cōphendere valeo: vt
tā certus hinc loquar ad omīa que requiri d
bis rebus possunt: q̄ si essem angelus: aut p
pheta: aut aplūs. Cogitatioēs em̄ mortaliūz

Cap. 9 timide z incerte puidētie nostre. **Cor. 2** em̄
q̄d corūp̄t aggrauat animā: z deprimit ter
rena inhabitatio sensum multa cogitantem.
Et difficile estimam̄ que in terra sunt: z que
in pspectu sunt inuenim̄ cū labore. **Que** in
celis sunt aut: quis iuestigabit? **Sz** qz sequit̄

Cap. 9 z dicit. **Sensum** vō tuū q̄s sciet: nisi tu dede
ris sapiam̄ z miseris sc̄m̄ sp̄m̄ tuū d̄ altissimis
Que in celis sūt q̄dē nō in uestigam̄: que re
rū genere z corpa āgelica s̄m̄ ppriā dignita
tē z eoz q̄dā corpalis actio p̄nc̄f: s̄m̄ sp̄m̄ tū
dei missum nob̄ d̄ altissimis z imp̄tā ei⁹ gra
tiā mentib⁹ n̄ris: audeo fiducia l̄f d̄cere: nec
deū p̄rem: nec v̄bū ei⁹: nec sp̄m̄ ei⁹: q̄d deus
vniū est: p̄ id q̄d ē: atq̄ idip̄m̄ est: vllomō esse
mutabilē: ac p̄ hoc multo min⁹ eē visibilē: q̄m̄
sunt q̄dā q̄uis mutabilia: non tū visibilia: sic
n̄c cogitatioēs: z memoriē: z voluntates: z
ois incorpea creatura. **Visibile** autē quicq̄
nō est: q̄d non s̄t mutabile.

Essentiā trinitatis nunq̄ oculis apparuit
se mortaliū: sed p̄ subiectā sibi creaturā signi
ficasse que voluit. **Ca. XI**

Ul p̄pter suba vel si meli⁹ d̄ eēntiā
q̄ dei: vbi p̄ modulo n̄ro ex quātulacū
q̄ p̄ricula intelligim̄ p̄rem z filiū et
sp̄m̄ sc̄m̄: q̄m̄ q̄dē nullo mō mutabilis ē: nullo
mō p̄t ip̄a p̄ semetip̄m̄ eē visibilis. **Proin**
de illa oīa que p̄ribus visa sunt: cum de⁹ illis
s̄m̄ suā dispensationē t̄pib⁹ p̄gruā p̄sentaref:
p̄ creaturā facta esse manifestū ē. **Et** si nos la
tet quō ea m̄stris angelis fecerit: p̄ angelos
tū esse facta: nō ex n̄ro sensu dicim⁹: ne cuiq̄
videamur plus s̄ape p̄ter q̄ optet s̄ape. **Sz** sa
piam̄ ad t̄pantiā sicut deus nob̄ partit⁹ ē mē
surā fidei: z credimus p̄pter q̄d z loquimur.

Roma. 12 **Artat** em̄ auctoritas diuinaz scripturaz: vn
de mēs n̄ra deuiare nō debet: nec relicto soli
damento diuini eloquiū: p̄ suspicionū suarum
abrupta p̄cipitari: vbi nec sensus corpis f̄git:
nec p̄sp̄cua rōditatis elucet. **Ap̄tissime** q̄ppe
sc̄ptū ē in eplā ad hebreos cū dispensatio no
ui testamēti a disp̄satiōe veteris testamēti
s̄m̄ p̄gruentiā seculoz ac t̄p̄m̄ distingueretur
nō tū illa visibilia: sed ip̄m̄ etiā sermonē p̄ an
gelos factū: sic em̄ dicit. **Ad** que aut angeloz

2. Cor. 4 dixit aliqui. **Sede** ad dexteraz meā: q̄ ad usq̄
ponā inimicos tuos scab ellū pedū tuoz: **Nō**
ne oēs sūt m̄stri sp̄s ad m̄strationē missi: p̄
pter eos q̄ futuri sūt hereditatē possidere sa

Heb. 1 lutis: **Hinc** oñdit illa oīa: nō solū p̄ āgelos sc̄ā
s̄ etiā p̄ nos facta: i. p̄ p̄lm̄ dei: cui p̄mit
tū hereditas vite et̄ne: sic ad corinthios etiāz
sc̄ptū ē. **Quia** h̄ in figura p̄tingebāt illis: sc̄pta
sūt aut ad correptionē n̄ram: i. q̄s fines secu
loz obuēnit. **Deinde** qz tūc p̄ āgelos: nūc aut
p̄ filiū s̄mo factus ē: p̄sequēter ap̄te q̄ demon
strās. **Propterea** inq̄r: abundantī⁹ optet at
tēdere nos q̄ audiuim⁹: ne forte desuamus.
Si em̄ q̄ p̄ āgelos dicit⁹ s̄mo fact⁹ ē firmus: et
ois p̄uaricatio z inobediētia iustam accepit
mercedis retributionē: quō nos effugimur
tantā negligētes salutē: **Et** q̄m̄ q̄rētes quam
salutē vt oñderet se de nouo testamēto iā d̄
cere: i. s̄mone q̄ nō p̄ āgelos: s̄ p̄ d̄m̄ fact⁹ ē
Que cū iniriū accepisset inq̄r: vt enarraret
p̄ d̄m̄ ab his q̄ audierit in nos p̄firmata ē: cō
testate deo signis z portētis z varijs d̄trib⁹
z sp̄m̄ sc̄m̄ diuisiōib⁹ s̄m̄ suā voluntatē. **Sz** ait
aliqui: cur q̄ sc̄ptū ē. **Dixit** ad moysen: z nō po
tū: dixit angel⁹ ad moysen: **Quia** cū x̄ba iu
dicis p̄co pronūciat: nō scribit in gestis: ille d̄
co dixit. s̄ ille iudez. **Sic** etiā loquēte p̄ p̄ba s̄
cto: z si dicam⁹ p̄ p̄ba dixit: nihil aliū q̄ d̄m̄ di
xisse intelligi volum⁹. **Et** si dicam⁹: d̄ns dixit
prophetā nō s̄trahim⁹: s̄ q̄s p̄ eū dixerit ad
monem⁹. **Et** illa q̄dē sc̄ptura sepe aperit ē ge
lū eē deū: q̄ loquēte idē d̄r: d̄ns dixit: sic iā
demonstrauim⁹. **Sz** p̄p̄t eos q̄ cū scriptura
illic angelū noiat: ip̄m̄ p̄ seip̄m̄ filiū dei volū
itelligi: qz p̄p̄t ānūciationē p̄ne ac sue volū
tat⁹ a p̄p̄ba dicit⁹ ē angel⁹: propterea volū
ex hac eplā māifestū testimoniū dare: vbi nō
dicitū ē: p̄ angelū: s̄ p̄ angelos. **Hā** t̄stet̄ h̄n⁹
in actib⁹ ap̄loz eo more narrat h̄: q̄ etiā in li
bris veterib⁹ p̄sc̄pte sūt. **Uiri** fr̄es z p̄res au
dite inq̄r: d̄s gl̄ie appuit abraē p̄ri n̄ro: cū eēt
in mesopotamia syrie. **Ne** q̄s autē aribitret
tūc deū gl̄ie p̄ id q̄d in seip̄o ē: cuiusq̄ oculis p̄
paruisse mortaliū: i. p̄sequentib⁹ d̄ic. q̄ moysi
angel⁹ appuerit. **Fugit** inq̄r moyses in x̄bo
istō: z fact⁹ ē inq̄lū in terra madian: vbi ge
nuit filios duos. **Et** cōplet⁹ illic ānis: xl. appa
ruit illi i dextro mōtis syna angel⁹ d̄m̄ i s̄m̄a
ignis i rubo. **Moyes** aut vidēs mirabat⁹ vi
sū. **Qui** cū accederet p̄siderare: facta ē vox
d̄m̄ d̄cēs. **Ego** sum de⁹ pat̄z tuoz: de⁹ abraā
z de⁹ isaac: z de⁹ iacob. **Tremefactus** autēz
moyses: nō audebat cōsiderare. **Dixit** q̄ illi
d̄ns. **Solue** calciamentū pedū tuoz z c̄. **Hic**
certe z āgelū z d̄m̄ dicit: eundēq̄ deū abraā
z deū isaac: z deū iacob: sic i genesi sc̄ptū est.
An forte q̄sq̄ dicitur⁹ ē q̄ moysi p̄ āgelū appu
it d̄ns: abraē vero p̄ seip̄m̄: **Et** hoc a stephā

1. Cor. 10

Heb. 2

Ibidē

Act. 7

Exod. 3

Exod. 3

Libe

no nō q̄ram: ip̄m lib̄ū v̄n̄ stephan̄ ista nar-
rauit interrogem? Nūquid em̄ q̄ sc̄ptū est:

Gen. 12 Et dixit dñs deus ad abraam: Et paulopost:
Et visus ē dñs de⁹ abrae: p̄pterea ista non p̄
angelos facta sunt: cū alio loco siliter dicat.

Gen. 18 Visus ē autē eidē ad ilicē mambre sedēti ad
ostiū tabernaculi sui meridie. Et tñ cōsequē
ter adiūgit. Respicēs autē oculis suis vidit:
et ecce tres viri stabāt sup eū: de quib⁹ iā di-
xim⁹. Quō em̄ poterūt isti q̄ vel a v̄bis ad in-
tellectū nolūt assurgere: vel facile se ab intel-
lectu in v̄ba p̄cipitāt: quō potest explicare vi-
suz eē deū in viris trib⁹: nisi eos sicut etiā cō-
sequētia docent: angelos fuisse fateant? An
q̄: nō dictū est angelus ei locut⁹ ē vel appuit:
p̄pterea dicere audebūt: moysi q̄dē illā visio
nē ac vocē p̄ angelū factā: q̄ ita sc̄ptū ē: abrae
autē q̄: cōmemoratio angeli nō ē facta: p̄ sub-
stantiā suā deū appuisse atq̄ sonuisse. Quid
q̄d nec apud abraā de angelo tacituz ē: Nam
ita legit cū imolāndus fili⁹ eius p̄cipet. Et fa-
ctū ē post hec v̄ba: tēptauit de⁹ abraā: et dixit
ad eū. Abraā abraam. Et ille dixit. Ecce ego
Et dixit ei. Accipe filiū tuū dilectū quē diligis
isaac: et vade in terraz excelsam: et offer eū ibi
holocaustū sup vnū montē quem tibi dixerō

Gen. 22 Certe hic de⁹: nō angel⁹ cōmēoratus ē. Pau-
lopost v̄o ita se habet sc̄ptura. Et tēdes autē
abraā manū suā: sūpsit gladiū volens occide-
re filiū suū. Et vocauit eū angel⁹ dñi de celo:
et dixit ei. Abraā abraam. Et dixit. Ecce ego.
Et dixit. Ne iniicias manū tuā sup puerū: ne-
q̄ facias ei q̄c̄q̄. Quid ad h̄ r̄ndet: an dictu-
ri sunt deū iussisse vt occideret isaac: et ange-
lū phibuisse? Porro ip̄m p̄rem adūsum dei p̄
ceptū q̄ iusserat vt occideret obr̄p̄tē ange-
lo vt p̄ceret. Ridēdus et abiiciēd⁹ hic sensus
est. Neq̄ huic tā grosso et abiecto vllū locū
sc̄ptura eē pmittit: p̄tinuo subiūgens. Nunc
em̄ cognoui q̄ times deū tu: et nō pepcisti fi-
lio tuo dilecto p̄pter me. Quid ē p̄pter me:
nisi p̄p̄t eū q̄ occidi iusserat? Idem iḡit deus
abrae q̄ angelus: an poti⁹ p̄ angelū de⁹. Acci-
pe sequētia. Certe iā hic angel⁹ manifestissi-
me exp̄ssus ē: attēde tñ q̄d p̄taxat. Respicēs
abraā oculis suis vidit. et ecce aries vnus te-
nebat in arboze sabei cornib⁹: et abiit abra-
am: et accepit arietē: et obtulit eū holocaustū
pro isaac filio suo. Et cognominauit abraam
nomē loci illius dñs vidit: vt dicat hodie q̄ i
mōte dñs visus ē: sicut paulo ante q̄d dixit de-
us p̄ angelū. Nūc em̄ cognoui q̄ times deū:
nō q̄ tūc de⁹ cognouisse intelligēdus est: sed
egisse: vt p̄ deū ip̄e abraam cognosceret qui-

Ibidē tas haberes vires cordis ad obediendū deo
v̄sq̄ ad immolationē vnici filij. Illo mō locu-
tionis quo significat p̄ efficientē id q̄d efficit
sicut dicit frigus pigrum: q̄d pigros facit: vt
video cognouisse dicere: q̄ ip̄m abraam cog-
noscere fecerat quē poterat latere fidei sue
firmitas: nisi tali exp̄imento probaret. Ita et
hic cognominauit abraā nomē loci illius dñs
vidit: id ē q̄d videri se fecit. Nam cōtinuo se-
cutus ait: vt dicat hodie q̄ in mōte dñs visus
est. Ecce idem angelus: dñs dicit. Quare ni-
si q̄: p̄ angelū dñs. Nam v̄o in eo q̄d sequitur
propheticē om̄ino loquit̄ angelus et prozsus
aperit q̄d p̄ angelū deus loquat̄. Et vocauit
inquit angelus dñi abraā: itez de celo dicēs.

Ibidē Per me iurauit dicit dñs: pro eo q̄d fecisti hoc
verbū: et nō pepcisti filio tuo dilecto propter
me et. Nec certe verba vt dicat ille: p̄ quē lo-
quit̄ dñs: hec dicit dñs: etiā prophete solent
habere. In filius dei de p̄fe ait: dicit dñs: et ip̄
se est ille angel⁹ p̄fis. Quid ergo de illis tri-
bus viris? Nōne respiciunt quomō v̄geant
qui visi sunt abrae: cū p̄dictū esset: visus ē ei
dñs: an q̄ viri dicti sunt: nō erāt angeli? Da-
nielem legat dicentē. Ecce vir gabriel: Sed
quid vltra differimus: ora eozū euidētissimo
atq̄ grauiissimo alio documēto op̄ilare: vbi
nō angelus singulariter: nec viri pluraliter
sed omnino angeli dicunt: p̄ quos sermo nō
quilibet factus: sed lex ip̄a data manifestissi-
me ostendit: quā certe nullus fidelium dubi-
tat deū dedisse moysi ad subiugandum pplm
israel: sed tñ per angelos datā ita stephanus
loquit̄. Dura ceruice inquit et nō circumcisi
corde et aurib⁹: vos semp̄ spiritū sc̄to restiti-
stis: sicut p̄fes v̄ri: quē p̄phetarū nō p̄secu-
ti sunt p̄fes v̄ri: et occiderūt eos qui p̄nuncia-
bant de aduentu iusti: cuius nūc vos prodito-
res et interfectores fuistis qui accepistis le-
gem in edictis angelozum: nec custodistis.

Ibidē Quid hoc euidētius: quid tanta auctorita-
te robustius? In edictis quidē angelozū lex
illi populo data est: sed dñi iesu xpi p̄ eā dispo-
nebat: et p̄nunciabat aduentus. At ip̄e ranq̄
verbum dei miro et ineffabili mō erat in an-
gelis: in quozū edictis lex ipsa dabat. Cū di-
cit in euāgelio. Si crederetis moysi: crede-
retis et mihi: de me em̄ ille scripsit. Per ange-
los ergo tūc dñs loquebat̄: per angelos fili-
us dei: mediator dei et hominū futurus: ex se
mine abrae suū disponebat aduentum: vt in-
ueniret a quibus recipere cōfidentes reos:
quos lex nō impleta fecerat transgressores
Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

Ibidē Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

tas haberes vires cordis ad obediendū deo
v̄sq̄ ad immolationē vnici filij. Illo mō locu-
tionis quo significat p̄ efficientē id q̄d efficit
sicut dicit frigus pigrum: q̄d pigros facit: vt
video cognouisse dicere: q̄ ip̄m abraam cog-
noscere fecerat quē poterat latere fidei sue
firmitas: nisi tali exp̄imento probaret. Ita et
hic cognominauit abraā nomē loci illius dñs
vidit: id ē q̄d videri se fecit. Nam cōtinuo se-
cutus ait: vt dicat hodie q̄ in mōte dñs visus
est. Ecce idem angelus: dñs dicit. Quare ni-
si q̄: p̄ angelū dñs. Nam v̄o in eo q̄d sequitur
propheticē om̄ino loquit̄ angelus et prozsus
aperit q̄d p̄ angelū deus loquat̄. Et vocauit
inquit angelus dñi abraā: itez de celo dicēs.

Per me iurauit dicit dñs: pro eo q̄d fecisti hoc
verbū: et nō pepcisti filio tuo dilecto propter
me et. Nec certe verba vt dicat ille: p̄ quē lo-
quit̄ dñs: hec dicit dñs: etiā prophete solent
habere. In filius dei de p̄fe ait: dicit dñs: et ip̄
se est ille angel⁹ p̄fis. Quid ergo de illis tri-
bus viris? Nōne respiciunt quomō v̄geant
qui visi sunt abrae: cū p̄dictū esset: visus ē ei
dñs: an q̄ viri dicti sunt: nō erāt angeli? Da-
nielem legat dicentē. Ecce vir gabriel: Sed
quid vltra differimus: ora eozū euidētissimo
atq̄ grauiissimo alio documēto op̄ilare: vbi
nō angelus singulariter: nec viri pluraliter
sed omnino angeli dicunt: p̄ quos sermo nō
quilibet factus: sed lex ip̄a data manifestissi-
me ostendit: quā certe nullus fidelium dubi-
tat deū dedisse moysi ad subiugandum pplm
israel: sed tñ per angelos datā ita stephanus
loquit̄. Dura ceruice inquit et nō circumcisi
corde et aurib⁹: vos semp̄ spiritū sc̄to restiti-
stis: sicut p̄fes v̄ri: quē p̄phetarū nō p̄secu-
ti sunt p̄fes v̄ri: et occiderūt eos qui p̄nuncia-
bant de aduentu iusti: cuius nūc vos prodito-
res et interfectores fuistis qui accepistis le-
gem in edictis angelozum: nec custodistis.

Quid hoc euidētius: quid tanta auctorita-
te robustius? In edictis quidē angelozū lex
illi populo data est: sed dñi iesu xpi p̄ eā dispo-
nebat: et p̄nunciabat aduentus. At ip̄e ranq̄
verbum dei miro et ineffabili mō erat in an-
gelis: in quozū edictis lex ipsa dabat. Cū di-
cit in euāgelio. Si crederetis moysi: crede-
retis et mihi: de me em̄ ille scripsit. Per ange-
los ergo tūc dñs loquebat̄: per angelos fili-
us dei: mediator dei et hominū futurus: ex se
mine abrae suū disponebat aduentum: vt in-
ueniret a quibus recipere cōfidentes reos:
quos lex nō impleta fecerat transgressores
Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

Cū et ap̄lus ad galathas dicit. Quid ḡ lex?

Gen. 12
Gen. 18
Gen. 22
Dan. 8
Act. 7
Job. 5
1. Th. 2
Gal. 3

Transgressiois gra pposita e: donec veniret semē cui pmissum ē disposita p angelos ī ma-
 nu mediatoris: hē disposita p angelos in ma-
 na sua. **H**ō em̄ nat⁹ ē p additionē: sed p prātē
Quāt nō aliqūc ex angelis dicit mediator
 rē: sed ipm̄ dñm̄ iesum xpm̄ in q̄tū hō fieri di-
 gnat⁹ est: habes alioloco. **U**nus inq̄t deus:
 et vn⁹ mediator dei ⁊ hoim̄: homo xps̄ iesus
 hinc illud pasca in īterfectione agni. **H**inc il-
 la oīa q̄ de xpo venturo in carne atq; passuro
 sed ⁊ resurrecturo in lege figurant: q̄ data ē
 in edictis āgeloz: donec veniret semē dispo-
 sitū p āgelos in manu mediatoris. **I**n q̄bus
 angelis erat vtiq; ⁊ pf: ⁊ fili: ⁊ spūsc̄ctūs. **S**i
 aliqñ pf: aliqñ fili: aliqñ spūsc̄ctūs: aliqñ sine
 vlla distinctiōe psone de⁹ pillos figurabatur
Et si visibilib⁹ ⁊ sensibilib⁹ formis apparens:
 p creaturā tñ suā nō p subam suā cui vidēda
 corda mūdant p hec oīa q̄ oculis vident: ⁊ au-
 rib⁹ audiunt. **S**iā satis quantū existimo p
 captu nro disputatū ⁊ demōstratū ē: qd̄ in b̄
 libro susceperam⁹ osidere: cōstituitq; ⁊ pha-
 bilitate rōnis quantū hō vel poti⁹ quantum
 ego potui ⁊ firmitate auctoritatis q̄tū d̄ scri-
 pturis sanctis diuina eloquia patuerunt: qd̄
 antiq; p̄ribus nris an̄ incarnationē saluato-
 ris cū de⁹ apparere dicebat: voces ille ac spe-
 cies corpales p angelos facte sunt: siue ipis
 loquētib⁹ vel agentib⁹ aliqd̄ ex psone dei: si-
 cut etiā pphetas solere ostendim⁹: siue assu-
 mentib⁹ ex creatura qd̄ ipi nō essent: vbi de-
 us figurate demōstraret hoib⁹. **Q**uōd genus
 significatiōnū nec pphetas omīssisse multis
 exēplis docet scriptura. **S**uperest igit̄ iā vi-
 deam⁹ cū ⁊ nato p virginē dño: ⁊ corpali spe-
 cie sicut colūba descendēte spūsc̄ctō: visisq; ig-
 neis linguis: sonitu facto de celo die pence-
 costes post ascensionē dñi: nō ipm̄ dei vbum
 p subam suā qua p̄i equale atq; coeternū ē:
 nec spūs p̄is ⁊ filij p suā subaz qua ⁊ ipse vtrif-
 q; equalis atq; coetern⁹ ē: s̄ vtq; creaturaz
 que illis modis formari ⁊ existere potuit cor-
 poris atq; mortalib⁹ sensib⁹ apparuerit: qd̄
 inter illas demōstratiōes: ⁊ has pprietates
 filij dei ⁊ spūsc̄cti: q̄uis p creaturā visibiles
 factas interfit: qd̄ ab alio volumine cōmodi
 us ordinemur.

ExPLICIT liber tertius.

Incipiūt capitula libri quarti.

- i De gra dei qua sibi humanū gen⁹ re-
cōciliat: vt quod perierat: saluetur.
- ii De incarnatione verbi vt participes
eius esse possimus.
- iii De simplo saluatoris nri quod ad du-

- liij De ratione simpli ad duplū: p nume-
ri ternarium atq; senariū.
- v De quadagesimosexto anno edifica-
tionis dominici corporis.
- vi De triduo quo i pleto dñs furrexit.
- vij De signis ⁊ p̄figurationibus: que ad-
uentū domini precesserunt.
- viiij De filio dei qui in forma di ⁊ in forma
serui vna persona est christi.
- ix De vnitāte ecclesie in deo p geminā
dilectionē cui formā prebet vnitās
patris et filij et spiritus sancti.
- x De mediatore ad mortem diabolo: ⁊
mediatore ad vitā iesu christo.
- xij De facilitate iudicatiōnū q̄bus ho-
mines ab imūdis spiritib⁹ fallunt.
- xiiij De falsis ⁊ deceptorij purificatiōib⁹
- xv Mortē xpi nō fuisse necessitatis nos-
tre: sed voluntatis sue ac prātis.
- xviij De sacrificio pfecto ⁊ vero: qd̄ ipse p
nobis saluator: effectus est
- xv De his qui sibi purgationē de virtute
propria pollicentur.
- xvi Sapiētes mūdi nec resurrectiōis ve-
ritatē cognoscere: nec futuroz ordi-
nem scire potuisse: q̄uis et ipi vati-
cinia habere videantur.
- xvii Unde apud impios possunt quedā fu-
tura presciri
- xviiij De fide qua credimus t̄paliter gesta ⁊
veritate q̄ ue reddet eterna.
- xix De missione filij dei qua in forma ser-
ui patrefa ctus est minor: cū in for-
ma dei patri permaneret equalis.
- xx Non esse contra equalitatē patris ⁊ fi-
lij: si etiā fm̄ coeternā patri diuini-
tatem intelligatur filius missus
- xxi De sensibili demonstratione spūsc̄cti
eti ⁊ de coeterna vnitāte trinitatis.

Incipit probemiū in librū quartū

Incientia terrestriū celestijq; rerū
 magni estimari solet gen⁹ hūanū:
 in quo pfecto meliores sunt q̄ huic
 scie sponūt nosse semetipos: laudabiliorq; ē
 anim⁹ cui nota ē v̄ infirmitas sua: q̄ q̄ ea nō
 respecta: vias siderū scrutat etiā cognitur⁹:
 aut q̄ iā cognitas tenet ignorās ipse q̄ ingre-
 diatur ad salutē: ac infirmitatē suā. **Q**ui ve-
 ro sazeuigilauit in deū spūsc̄cti calore exci-
 tat⁹ atq; in ei⁹ amore corā se viluit: ad eūq;
 intrare volēs nec valēs: eoq; sibi lucēte attē-
 dit in se: inuenitq; se: suāq; egretudinē illius
 mūdici: p̄teperari non posse cognouit: flere